

Geert, Aly, Mariet en Roelof Koops

De familie Koops verkoopt al bijna 25 jaar het vlees van eigen piemonteserunderen. De nieuwe roundhouse-stal valt op vanwege de openheid.

Beroep:	specialist akkerbouw, inseminator, docent Nederlands
Ras:	piemontese
Aantal stuks:	36

Roundhouse-stal past perfect bij filosofie van vleesveebedrijf Koops

Open stal bij open bedrijfsvoering

De familie Koops kan de vraag naar vlees van hun piemonteserunderen amper bijbenen. Met de open roundhouse-stal zijn ze klaar voor verdere groei van het bedrijf. Openheid en transparantie over de herkomst van het vlees staan centraal.

tekst **Diane Versteeg**

Het is de vierde roundhouse-stal van Nederland, vertellen de trotse eigenaren van vleesveebedrijf Koops in het Drentse Eexterveen over de stal die naast hun monumentale boerderij uit 1925 staat. De ronde stal van 31 meter doorsnee heeft een dak dat nog het meest lijkt op een grote groene paraplu. Sinds december 2014 biedt de stal ruimte aan de groeiende piemonteseveestapel van 36 koeien. Voor het roundhouse kregen ze een vergunning, voor de serrestal die ze in eerste instantie wilden bouwen niet. ‘Deze stal past perfect bij onze bedrijfsfilosofie’, vertelt Roelof Koops (29). ‘In alles wat we doen, willen we transparant zijn naar onze afnemers. Je kunt letterlijk door de stal heen kijken.’ Op 22 april 2017, een jaar nadat de familie de vergunning voor de bouw van de stal kreeg, organiseren ze een open dag.

Boeren niet vanzelfsprekend

Samen met zijn vrouw Mariet (27) en zijn ouders Geert (58) en Aly (58) runt Roelof het vleesveebedrijf. Mariet werkt daarnaast drie dagen in de week als docent Nederlands op het voortgezet onderwijs, Geert werkt fulltime als specialist akkerbouw bij Agrifirm. ‘Zelf werk ik ook nog – officieel – 28 uur per week als inseminator bij CRV’, zegt Roelof. ‘Toen Mariet mij leerde kennen, wist ze nog niet dat ik boer zou worden – ik zelf trouwens ook niet’, zegt hij lachend. ‘Ik wilde vooral schaatsen. Maar toch: het vee en de boerderij trokken me aan en ik zie kansen in de toenemende vraag naar een eerlijk stuk vlees.’

Net als voor Roelof en Mariet zag het er niet naar uit dat Geert en Aly zouden gaan boeren. Zij kwamen in 1988 op het bedrijf, nadat Geerts broer na een ruilverkaveling met zijn akkerbouwbedrijf naar Flevoland vertrok. ‘Na de introductie van het melkquotum waren de laatste paar koeien hier wel blijven staan, maar met de twee hectare grond die toen bij het bedrijf overbleef, konden we geen melkveebedrijf meer runnen’, vertelt Geert over deze periode. Ze kozen ervoor om vleesvee te houden en de keuze viel op het piemonteseras

vanwege het goede beenwerk, de fijne botstructuur, het afkalfgemak en het goede karakter. Ook moesten de dieren passen in de bestaande Hollandse stal. Doorslaggevend was het lage cholesterolgehalte per 100 milligram vlees. ‘Vanaf het begin wilden we het vlees van onze koeien zelf verkopen. Ook toen wilden mensen al goed en gezond eten’, zo vult Aly haar man aan. Met 48,5 milligram cholesterol bevat het vlees van een piemonteserund nog minder cholesterol dan kippenvlees. ‘Iedereen kan het vlees met een gerust hart in

De ronde stal van 31 meter doorsnee heeft een dak dat lijkt op een grote groene paraplu

Van april tot en met november lopen de dieren buiten

de pan leggen', zo gaat ze verder. 'En volgens de slager zit er alleen maar biefstuk aan de koeien, zo fijn is de kwaliteit.'

Traceerbaar stuk vlees

Waar er dertig jaar geleden nog wel eens een hele of halve koe de vriezer in ging, gebeurt dat tegenwoordig niet meer. Geert en Aly gingen al vroeg met hun tijd mee. Ze verkopen het vlees in kleine verpakkingen met daarop de gegevens van de koe die het vlees levert. 'Het oornummer van het dier staat op de verpakking', zo vertelt Mariet. 'Zo is al het vlees traceerbaar. Steeds meer mensen willen precies weten waar hun eten vandaan komt', zo zegt de jonge ondernemster. De zaken gaan goed, gemiddeld verkopen ze een koe per maand. Op dit moment is de vraag groter dan ze zelf in

aanbod hebben. Maar dat moet ook, want samen met Roelof richt Mariet zich op de groei van het bedrijf. Hiervoor zetten ze onder meer in op de ontwikkeling van een webshop en uitbreiding van de bestaande winkel aan huis. 'Iemand die hier in de regio tijdens een vakantie een stukje vlees in de fysieke winkel koopt, kan in de toekomst via de webshop een nieuwe portie bestellen.'

Duidelijk is dat communicatie voor alle vier de ondernemers leidend is in hun bedrijfsvoering. 'Toen we de nieuwe stal bouwden, zijn we de buurt ingegaan', vertelt Geert. 'Zelfs de meest kritische volgers zijn nu laaiend enthousiast', zo vult Roelof aan. Dat is waarschijnlijk ook mede te danken aan de uitstekende omstandigheden voor dierwelzijn. Omdat er geen muren rond de stal staan, is er

continu voldoende licht en lucht in de stal en is het altijd fris.

De dieren liggen op stro op zand. 'Dat lukt omdat er op 1,60 meter diepte een folie is gelegd en de zandvloer daarmee vloeistofdicht is', legt Roelof uit. Alleen de stier Jubel, die werd aangekocht van het opfokstation in Toldijk, ligt op een betonnen stuk vloer. 'Anders zou deze de hele ondervloer uitgraven.'

Hoofdpijn over stalindeling

Vanaf januari mag stier Jubel weer aan het werk in de veestapel, die grotendeels in november afkalft. 'Zo blijven we er in de wintermaanden zelf bij en kunnen de kalfjes wennen aan mensen', legt Mariet uit. In het kraamhok staan vijf dieren bij elkaar. Na een paar dagen gaan de dieren naar de grote potstal, waar een kalverdoorgang is gemaakt. 'De kalfjes hebben een eigen "kalverkamp" met ruimte voor 24 kalveren, zodat ze hun rust kunnen vinden. Omdat de moeders hun kalfjes zien, scheelt dat stress', zo gaat ze verder. 'Het zijn de moeders die om de kalveren schreeuwen, de kalfjes spenen zichzelf', zo vult Roelof aan.

'Die indeling van het roundhouse heeft ons nog wel wat hoofdpijn gekost', zegt Geert lachend. 'De kalfjes en de koeien moesten elkaar kunnen zien, de stier moest niet te dicht bij de pinken staan en we moesten veilig kunnen werken.' Veiligheid is sowieso belangrijk in de bedrijfsvoering en daar is nog niet elke veehouder zich van bewust, zo benadrukt Roelof nog maar eens, ook op basis van zijn ervaringen bij CRV. 'Met het roundhouse kunnen we zonder problemen dieren van het ene deel van de stal naar het andere drijven. Ook Mariet en mijn moeder moeten, indien nodig, zelf de verplaatsingen kunnen doen. Dat lukt in deze stal eenvoudig.' |

Extra foto's

Meer zien van deze bijzondere stal?
Kijk op www.veeteeltvlees.nl